

En far

En insändare, Evert Persson, Sundsvall, skriver i Sv. Journalen nr 32/1978: "Halleluja! Klippan håller! Det var fars sista ord, när han den 23 dec. 1935 avslutade sin jordevandring. Far var en gedigen kristen, hans valspråk var: "Gud är god". Han hade några månader tidigare fått en kraftig hjärnblödning, varvid han även förlorade talförmågan.

Dödsdagen hade han visat sig lite orolig, varför min bror hade sänt bud efter läkaren. Läkaren och min bror stod vid dödsbädden när far plötsligt öppnade ögonen och med tydlig röst uttalade just dessa ord: "Halleluja! Klippan håller!"

Nu yrar han bestämt, utbrast läkaren. Nej, sade då min bror, nu yrar han inte. Vad menar han då med att klippan håller? Jo just nu vet han att Klippan Kristus håller att både leva och dö på.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - VANLIGA VARDAGSMÄNNISKOR)